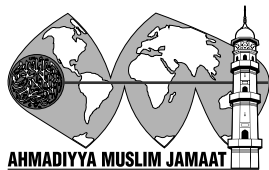
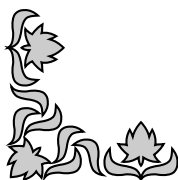

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

12.2.2010. - 12.3.2010.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 12. februar 2010.

Događaji iz života ashaba Obećanog Mesije a.s. koji nadahnjuju vjerom vjeru

Kratki sadržaj hudbe koju je 12. februara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj hudbi petkom Huzur je danas naveo neke događaje iz života ashaba Obećanog Mesije a.s., koji nadahnjuju vjerom i objašnjavaju njihovo apsolutno vjerovanje i povjerenje u Allaha i zaista njihovu ljubav prema Allahu. Ovi događaji također pokazuju kako je Allah također manifestovao Svoj osjećaj počasti za ove ashabe.

Hazret halifatul Mesih I r.a. je prenio da je znao jednog starijeg uglednog učenjaka u Kašmiru koji bi u izlaganju drugih učenjaka uvijek

nalazio nekoga ili nešto za predmet kritike; njegovo pamćenje je bilo jako izoštrano u pogledu određene definicije i klasifikacije stvari. Jedanput je pitao hazreti Halifatul Mesiha r.a. šta je *hikmet* (mudrost). On mu je odgovorio da je sprečavanje stvari, ranžiranih od *širka* (pripisivanja partnera sa Allahom) do uobičajene razuzdanosti je *hikmet*. Na ovo je ovaj učenjak pitao gdje je bila zapisana takva definicija *hikmeta*. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je zamolio hafiza iz Delhija koji je u to vrijeme bio tu prisutan da prouči ajete 32-41 iz sure Beni Israil, koji se završavaju ovako:

“Ovo je dio mudrosti koju je tvoj Gospodar tebi objavio...” (17:40)

Ovo je zapanjilo ovog učenjaka.

Huzur je rekao da je bilo mnogo sličnih učenjaka (nalik gore spomenutom) u svakoj eri. Njihov cilj nije da šire znanje, nego je to prije da tek impresioniraju druge svojim znanjem, oni su lišeni *takve* (bogobojznosti). U ovo vrijeme mnogo je takvih učenjaka koji nastoje da impresioniraju svojim znanjem i mogu se vidjeti na raznim TV kanalima. U pogledu ovoga Huzur je želio da kaže Ahmadi muslimanima općenito, a pogotovo mladima, da ne budu pod utjecajem takvih učenjaka. Huzur je rekao da je jedan takav učenjak nedavno nastojao da prikupi potporu mladih ljudi nastupajući sa smutnjom da se nigdje u Časnom Kur'anu ne kaže da je pokrivanje naređeno za žene, da je to jedino namijenjeno za blagoslovljene žene Poslanika s.a.v.s. Huzur je objasnio da ajet koji je u pitanju iz sure Al-Ahzab jasno kaže da je ova naredba također za žene vjernice:

“O Vjerovjesniče! Reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika, da navuku ogrtač na sebe (sa svojih glava preko lica)”
(33:60)

Huzur je nastavio i rekao da neki ljudi iz ovoga zaključuju da povlačenje ogrtača znači da je u redu ako je glava nepokrivena. Ostavimo ustranu (neprijateljsku) reakciju prema pokrivanju u Evropi, sada pokrivanje glave i tijela također izgleda nestaje iz muslimanskih zemalja. Huzur je rekao da ovaj spomenuti učenjak je također poznat po tome što je iznio smutnju da se ne može dokazati iz Časnog Kur'ana da postoji potreba za Halifatom u islamu ili da će on biti osnovan. Huzur je rekao da naravno oni koji ne prihvataju Mesiju i Mehdijsa neće imati Halifat među sobom.

Jedanput je halifatul Mesih I r.a. posjetio Lahor. U to doba je Alama Ikbal bio student na Vladinom Koledžu u Lahoru. Vodio je diskusiju sa Engleskim profesorom Arnoldom koji je smatrao da Azijski umovi ne mogu shvatiti predmet trojstva. Alama Ikbal je došao Hazreti Halifatul Mesihu I r.a. radi savjeta o tome kakav odgovor dati na ovo. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. mu je rekao da kaže da ako je ova tvrdnja ispravna onda Isa i njegovi učenici također to nisu razumjeli jer su i oni također bili Azijci. Profesor je ostao bez riječi na dati odgovor.

Maulana Ghulam Rasool Radžeki navodi da je u toku izbijanja kuge (u Indiji) posjetio jedno mjesto u oblasti Gudžrat. Boravio je u kući jednog Ahmadi muslimana koji je svake večeri držao govor s vrha krova. U ovim govorima on je upozoravao ljude o kugi. Jednog jutra neki ljudi sa sela su mu došli i rekli da je upozorio o kugi one koji nisu prihvatili žMirzu sahiba', no njihovo selo je bilo smješteno na uzvisini, da je zrak vrlo svjež i da ih virus kuge nije mogao doseći. Maulana Radžeki ih je pitao da li je bilo koji drugi Ahmadi došao u njihovo selo sa porukom Ahmadijata, na što su oni rekli da nije. Maulana Radžeki im je rekao da je to bio razlog da je njihovo selo bilo pošteđeno dosada. Međutim, ako ono bude ostalo bezbjedno čak i poslije njegove posjete i njihovog neprihvatanja Ahmadijata, onda će on smatrati da svjež zrak njihovog sela može odvratiti Allahov proglas:

"...Mi ne kažnjavamo dok ne pošaljemo poslanika (da upozorimo)."
(17:16)

Kratko poslije toga u selu se proširila kuga.

Huzur je rekao da je Obećani Mesija a.s. također predskazao zemljotres kao znak. Trenutno se svijet suočava sa raznim nevoljama ali oni ne priznaju Poslanika s.a.v.s. ili Obećanog Mesiju a.s. Izgleda da je svijet izgubio čulo, uništavanje je svuda unaokolo. Jedini Allah im može dati razum.

Maulana Bakapuri bio je poslan u oblast Sind u misiju prenošenja poruke islama i Ahmadijata. Naporno je radio i uskoro je naučio dovoljno Sindhi jezika da bi bio u stanju da održi govor i žborio' se sa Arja (hindu) ljudima u cijeloj oblasti. Njegovo dugo nastojanje je rezultiralo u toma da su Arja ljudi odlazili u razočarenju poslije sedam ili osam mjeseci. Naredne godine su se neki muslimanski učenjaci i drugi ujedinili protiv Maulana, nekoliko ih je došlo na debatu, ali Maulana je ipak pobjeđivao.

U ovoj oblasti su bili osnovani džemati i lokalni učenjaci su također bili impresionirani. Kasnije su, neki ljudi koji su došli u Ahmadijat ali su održavali odnose sa svojom neahmadi rodbinom i nastavili da sklapaju brak sa njima, bili postepeno izgubljeni. Huzur je rekao da treba da budemo vrlo pažljivi oko ovakvih stvari. Ovih dana neki prave emotivne odluke i sklapaju brak izvan Zajednice što postepeno porodice udaljuje. Jedanput je maulana Bakapuri saznao da u jednoj oblasti ljudi hoće da pređu u hinduizam. On je tamo otputovao i po potvrdi ove vijesti Maulana je počeo gorko plakati i ljudi su time bili dirnuti. Poglavica ovih ljudi je rekao da su oni dali svoju riječ hindusima i da je grijeh prekršiti datu riječ. Maulana je odgovorio da je *iman* (vjerovanje) mnogo značajnije od bilo čega drugog. On je od njih tražio da napišu pismo i potvrde da nisu bili spremni napustiti svoju vjeru.

Maulvi Sejid Sarver Šah sahib je imao znanje izvanrednog standarda i također je služio kao *muftija*. Jedanput je u Haripuru saznao da je maulana koji je za sebe smatrao da je veliki govornik želio da vodi debatu s njim o Ahmadijatu. Međutim, određenog dana se ovaj maulvi nije pojavio. Vani u gradu je Sejid Sarver Šah sahib vidio maulvija da dolazi s druge strane s nekim drugovima. Kad su ga ovi vidjeli okrenuli su se i počeli trčati. Sejid sahib je potrčao za njima. Mislio je da su možda otišli u džamiju i otišao je tamo ali njih nije bilo na vidiku. Otišao je u drugom pravcu i vidio da maulvi prelaze preko blatnjavog rova da bi prešli na drugu stranu. Jedan čovjek mu je rekao da je maulvi otišao u drugo mjesto da uzme neke knjige da se pripremi za debatu, da je potrošio cijelu noć čitajući knjige i bio ljut da su svi kur'anski navodi na koje se on pozivao spominjali smrt Isa a.s., i da zato nije mogao naći nikakvog dokaza za debatu; da mu je njegov drug maulvi rekao da će debata sa maulvi Sarver Šah sahibom rezultirati u tome da će oni biti osramoćeni. Huzur je rekao da je sada situacija ista; ovi ljudi dolaze na TV kanale i iznose tvrdnje. Kad im mi ponudimo diskusiju o njihovoj tvrdnji, od njih nema odgovora.

Hazreti Halifatul Mesih II r.a. je naveo događaj o hafizu dr. Khalifa Rašid ud din sahibu. Prilikom njegove posjete Indiji, u Kadian je također došao jedan američki svećenik. Hafiz Rašid ud din sahib mu je pokazao okolinu Kadijana. Huzur je objasnio da u to vrijeme Kadian nije imao nikakve gradske vlasti i na ulicama je bilo smeća. Općenito govoreći, smeće se moglo vidjeti po malim gradovima Podkontinenta. Nakon

razgledanja okoline svećenik se našalio da je vidio Kadian i da je također vidio 'čistoću' ulica novog Mesije. Na ovo je Hafiz khalifa Rašid ud din sahib rekao šaljivo da je Indija još pod upravom prvog Mesije i da je ono što je vidio bio primjer toga, da novi Mesija još nije došao na vlast.

Munši Zafar Ahmad sahib Kapurthalvi je s jednim studentom maulvija vodio debatu o životu i smrti Isa a.s. Student je bio neuspješan u predavljanju svog dokaza. Diskusija se završila na pitanju da neko može doživjeti 120 godina. Student je pisao svom mualviju tražeći pomoć. Moulvi je uzvratilo da su takve godine moguće objašnjavajući da je Isa bio na nebu 2000 godina a šejtan je još od vremena Adema. Munši Zafar Ahmad sahib je odgovorio da je diskusija bila o ljudskim bićima, je li šejtan bio od ljudi da je njegov primjer citiran; Maulvi nije shvatio razliku između tvrdnje i podržavanja te tvrdnje dokazom i razumnim razmišljanjem. Kad je student ovo napisao svom maulviju, on je odgovorio: *'Tvoj sagovornik je Mirzai, reci mu da mi ne želimo da komuniciramo s njim.'* Huzur je rekao da je ovakav odgovor dat u prošlosti, i sada se daje i bit će davan ubuduće.

Navedeno je o Hafiz dr. Khalifa Rašid ud din sahibu da je ulazio u sud Navab Rampura nazivajući naglas selam. Ovo je bilo protiv pravilnika suda. Hafiz sahib se nije saginjao (u znak naklona) Navabu. Kad je njegova pažnja bila skrenuta na ovo on mu je odgovorio da se ne saginje nikome osim Allahu. Navab mu je prijetio premještajem i kaznom. U odgovoru je Hafiz sahib rekao Navabu da je njegov život u rukama Hafiz sahibovog Boga, ako On bude htio može ukloniti Navaba s njegovog položaja. Hafiz sahib je napisao Obećanom Mesiji a.s. o ovome i tražio da čini dove. Dove Obećanog Mesije a.s. su bile tako djelotvorne da je vlada proglasila Navaba nepogodnim na temelju mentalne bolesti.

Jedanput se Halifatul Mesih I r.a. susreo sa bratom Maulvi Muhammeda Husein Batalvija u džamiji u Lahoru koji je postavio pitanje o opozvanim ajetima Časnog Kur'ana. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. mu je rekao da nema ništa takvo. Mora da je brat ovo prenio Maulvi Bataviju koji je došao blizu i oduševljeno pitao zašto je on rekao njegovom bratu da nema opozivanja u Kur'anu. On je otišao i uzeo dva imena dvojice učenjaka koji se također nisu slagali sa teorijom opozivanja ajeta. Rekao je da su to sve inovacije. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je rekao: 'Onda nas je trojica.' Oni su kratko diskutovali o ovoj stvari ali Maulvi Batalvi nije mogao istupiti ni sa kakvim dokazom. Na kraju je zašutio.

Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je rekao da je Allah uvijek bio njegov Rizničar i da je ovo rođeno iz njegovog potpunog povjerenja u Allaha. Jedanput nije imao ništa za jelo. Kad je krenuo do džamije radi iša namaza, jedan vojnik ga je zaustavio i rekao da je njegov službenik želio da ga vidi. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je rekao da je bilo blizu vrijeme namaza, ali je vojnik rekao da on samo slijedi naredbe, tako da ga je odveo do obližnje kuće gdje je sjedio imućan engleski službenik sa tacnom đelebija (indijskim slatkom). Pitao je kako se to zove i objasnio da je tražio da mu ih svježe naprave nakon što je čuo o njima od jednog Indijca ali je želio da ih Indijac prvi proba. Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je jeo koliko je želio. Narednog jutra je čistio svoju torbu i sortirao knjige kad je našao 1 funtu. Vrlo dobro je znao da niko nije bio gdje je on bio, tako da je smatrao da je to bio poklon od Allaha i zadržao ga je.

Hafiz Rošan Ali prenosi da jedanput nije ništa jeo a bilo je vrijeme za čas hadisa. Predao se predavanju. Odjednom je zvuk predavanja umukao i uprkos toga što je bio potpuno budan nije mogao vidjeti ili čuti šta je bilo oko njega. U takvom stanju neko je stavio svježu i ukusnu hranu ispred njega i on je pojeo koliko je htio. Poslije ovoga se povratio u svoje prethodno stanje gdje je mogao čuti zvukove predavanja. Međutim, ukus hrane je još uvijek bio u njegovim ustima i on još se osjećao potpuno sit iako nije čak ni napustio mjesto.

Kad je Obećani Mesija a.s. bio u Gurdaspuru radi nekog zakonskog postupka, mnogo ljudi je došlo da ga vidi, tako da je hrana bila redovito kuhana. Jedanput su došli neki neočekivani gosti ali je skuhan hrana za redovan broj gostiju bila dovoljna za sviju. Narednog dana je kuhar pitao Obećanog Mesiju a.s. da li treba da skuha više hrane (radi ovog dodatnog broja gostiju) ili da skuha istu količinu kao prethodnog dana. Obećani Mesija a.s. ga je pitao da li on želi da testira Allaha? Allah je pomogao prethodnog dana ali sada treba shuhati veću količina hrane za dodatni broj gosta.

Hazreti Mirza Bašir Ahmad sahib je jedanput dao upute da ako se osoba koja zaslužuje pomoć ustručava da to sama traži, ime te osobe treba njemu dostaviti ali da uvijek budu sigurni da je ta osoba bila istinski zaslužna pomoći. Jedanput je Mirza Bašir Ahmad sahib rekao da treba pomoći nekim određenim siromašnim ljudima ali je naišao na tišinu, i kad je pitao bio je obaviješten da nema više para u fondu za pomoć. On je rekao: 'Ne brinite se, uzmite zajam i pomozite ljudima,

Allah će obezbjediti.’ U toku istog mjeseca pridošlo je stotine u ovaj fond.

Kad je Hazreti Mirza Šarif Ahmad sahib posjetio Britaniju trebao je da obavi neku kupovinu. Zaposlio je jednog Engleza da mu pomogne. U jednom momentu u toku putovanja on ga je obavijestio da su fondovi skoro potrošeni i da je teško nastaviti. Mirza Šarif sahib mu je rekao da se ne brine, da će biti neki aranžman. Molio je Allaha za pomoć u stranoj zemlji. Narednog dana, neko ga je zaustavio u gradu i počeo da ga doziva: ’sveti, sveti.’ Dao mu je ček s velikim iznosom i tražio da čini dove za njega. Pomoćnik je bio zapanjen i rekao: ’Uistinu, vaš Bog je Jedinstven.’

Jedanput je Rađa iz Kašmira rekao Hazreti Halifatul Mesihu I r.a.: ’Maulvi, đil!, ti nama govoriš da smo nepotrebno agresivni zato što jedemo svinjsko meso, ali reci nam zašto Englezi, koji također jedu svinjsko meso ne postupaju tako agresivno?’ Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je odgovorio: ’Oni također jedu govedinu, što ih popravlja.’ Rađa je zašutio i dvije godine nije više diskutovao ništa vezano za religiju.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je učenje Časnog Kur’ana takvo da slijedeći ga osoba spozna Allaha na samom ovom svijetu.

“...Zato, onaj ko želi susret sa Gospodarom svojim neka čini dobra djela, i neka nikog ne pridružuje u obožavanju Gospodara svoga.”

(18:111)

Također se traži da ne dajemo prekomjerno poštovanje (i obzir) i uzdanje u aranžmane ovog svijeta. Također ne treba smatrati značajnim svoje vlastite napore, ne treba biti ponosan o svom znanju ili samozadovoljan svojom praksom. Treba da uvijek sebe smatramo poniznim i skromnim i treba da se okrećemo Allahu kao žedna bespomoćna osoba.

Huzur je molio Allaha da svaki Ahmadi musliman povećava svoju poniznost, oslanjanje na Allaha i vjerovanje. Da budemo svjedoci Allahove pomoći i potpore, da uvećamo svoje znanje i svoja djela i da to smatramo Allahovom naklonošću. Da nas Allah osposobi da činimo djela koja su ashabi pohvalili (i zavrijedili) i da se uvijek okrećemo Allahu.

Hudba 19. februara 2010.

Allahov atribut Al Hasiab (onaj koji Svodi račun)

Kratki sadržaj hudbe koju je 19. februara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je danas u svojoj hudbi petkom održao govor o Božijem atributu Al Hasib (onaj koji Svodi račun). Objašnjavajući značenje riječi Hasib, Huzur je rekao da ona označava nekog ko razračunava (svodi račun) i uzima obračun ili ko je uzvišen, dovoljan, onaj ko odgovara s pravom mjerom. Sve ove odlike se ne mogu naći do savršenstva kod ljudskih bića i ako one mogu postojati u Savršenom Biću onda je to Biće Allah i zato je jedan od njegovih atributa Al Hasib.

Huzur je objasnio ovaj predmet citiranjem ajeta 87 iz sure An-Nisa:

“A ako vam neko dadne poklon (i kad vas pozdravi s dovom), uzvratite boljim od toga ili bar istim. Sigurno, Allah uzima obračun za sve stvari.” (4:87)

i objasnio vrijednost uvođenja pozdrava *assalamualeikum* i odgovaranja na njega na još bolji način. Huzur je rekao da ova osnovna islamska naredba nije samo garancija njegovanja naših vlastitih dobrih unutrašnjih odnosa nego je to također jedinstvena formula za poticanje i unapređivanje dobrih odnosa sa ljudima izvana. Muslimanima je u tom pogledu naređeno da promovišu osjećanja uzajamnu dobronamjernost i od njih se traži da na dobronamjernost odgovore na još bolji način. Ovo je njihova moralna i društvena obaveza i ako je oni ne budu slijedili bit će odgovorni za to. Huzur je rekao da samo religija islam ima ovaj izvanredan i sadržajan izraz pozdravljanja prilikom uzajamnih susreta. On znači slanje mira drugom i da im želimo sigurnost od svih vrsta teškoća. Kad je ovaj pozdrav uručen iskreno i srdačno, on promoviše osjećanja ljubavi, naklonosti i bratstva. Naređeno je da na njega odgovorimo na još bolji način, zato zauzvrat na *assalamualeikum* treba da kažemo *veleikumassalam verahmetullahi veberekatuhu*, to jest

neka je i mir nad vama također i neka Allahova milost i blagoslovi budu s vama.

Huzur je rekao da je temeljna misao ovog pozdravljanja takva da promovirše društveni mir. Časni Poslanik s.a.v.s. je strogo naglašavao potrebu promovisanja nazivanja *asselamualeikum* i njegovi ashabi su se nadmetali jedan s drugim u ovoj stvari. Jedan mladi ashab po imenu Qalda bin Hanbal bio je poslan s nekom hranom Časnom Poslaniku s.a.v.s.; ušao je u kuću bez traženja odobrenja ili bilo kakvog pozdrava. Poslanik mu je rekao da se vrati napolje, kaže *asselamualeikum* i traži odobrenje da uđe. Huzur je rekao da je ulazak u nečiju kuću bez odobrenja pogrešno i da je najbolji način traženja odobrenja da glasno kažemo *asselamualeikum*, tako da ovaj niz dova može započeti susret. Časni Poslanik s.a.v.s. je dozvolio ashabima da na pijaci sjede radi potrebe ali im je objasnio da je među 'pravilima na cesti' da pozdrave bilo koga ko prolazi. Zato što je vjernik jamac mira drugog vjernika. Huzur je rekao da je vrlo žalosno da su danas muslimani zaboravili Božiju naredbu i ubijaju jedan drugog.

Jedanput je ashab Časnog Poslanika s.a.v.s. došao drugom i pitao ga da s njim pođe na pijacu. Oni su prohodali oko pijace i vratili se. Poslije nekoliko dana ovaj ashab je ponovo pitao svog druga da idu napolje. No, on je rekao da će mu se pridružiti ako treba da nešto kupe, ali da ne vidi smisla da jednostavno hodaju po pijaci. Na ovo je ashab odgovorio da je išao napolje tako da može izreći selam drugima i tako činiti dovu za njih i dobiti neke dove zauzvrat i staviti u praksu ovu naredbu promovisanja nazivanja selama. Takvo je bilo stanje ashaba da su uzimali ozbiljno poruku stavljanja u praksu čak i najmanje naredbe. Huzur je rekao da Ahmadi muslimani treba da posvete posebnu pažnju u ovom pogledu.

Allah kaže da će nagraditi osjećanja dobronamjernosti. Ako neko primi ispruženu ruku u dobronamjernosti bit će nagrađen za to, ako to odbije, bit će smatran odgovornim. Huzur je rekao da je druga perspektiva ovoga da je Obećani Mesija a.s. došao u ovo doba kao jamac mira i sigurnosti. On je s krajnjom samilošću dao svoju poruku mira kroz pisanja i knjige. Međutim, ogroman dio muslimana svijeta ne samo da nisu odgovorili na njegovu poruku, zapravo su suprotno ovoj naredbi da odgovore boljim pozdravom, oni odgovorili uvredljivo. Uprkos njegove tvrdnje da je od Boga i da je poslan za njihovo dobro, muslimani

su stali zajedno s ljudima drugih vjera i suprotstavili mu se. Ono što je bilo potrebno bilo je da oni budu ti koji potvrđuju pretskazanje o Mesiji, da mu pomognu u širenju poruke pobožnosti; poruke koju je prvobitno donio Časni Poslanik s.a.v.s. Međutim, oni su uradili posve suprotno. Oni su išli tragom takozvanih vjerskih učenjaka i zaboravili su ovu naredbu, i ne samo da su to zaboravili, oni su na mir i slogu odgovorili ekstremizmom.

Huzur je pročitao slijedeći isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. da objasni samilost i poniznost s kojima je on izrazio svoju poruku svijetu s ciljem da ga spasi od uništenja. On kaže:

“Danas, u svrhu prenošenja poruke na uvjerljiv način, ja sam odlučio da objavim četrdeset saopćenja koji pozivaju one koji su mi se suprotstavili i negirali me, tako da na Sudnjem danu budem u stanju da se zauzimam pred Allahom, Jedinim, da sam ispunio svrhu za koju sam bio poslan. Tako, s punim poštovanjem i poniznošću, ja šaljem ovo saopćenje muslimanskoj ulemi i kršćanskim svećenicima, i hindu i arja vođama, koje ih obavještava da sam ja bio poslam svijetu radi reforme morala, naučnih i duhovnih slabosti i grešaka. Ja slijedim stopama Isaa a.s., i, u ovom smislu sam nazvan Obećani Mesija. Meni je naređeno da kroz čudesne znakove i uzvišena učenja širim istinu u svijetu. Ja sam protivan upotrebi sablje u potporu vjere i protivan sam ubijanju Allahovih stvorenja u ime religije. Ja sam određen da, koliko god je za mene moguće, uklonim sve ove greške iz umova muslimana i da ih pozovem čistom moralu, ustrajnosti, blagosti, pravednosti i bogobožnosti. Ja proglašavam svim muslimanima, kršćanima, hindusima i arjasima da ja nemam neprijatelja u svijetu. Ja volim ljude s ljubavlju kakvu draga majka ima za svoju djecu i čak većom. Ja sam neprijatelj samo lažnih načela koja ubijaju istinu. Ljudsko saosjećanje je moja dužnost, i moj je princip odbacivanje neistine, idolopokolnstva, svake vrste lošeg vladanja i prijestupa, nepravde i nemoralnosti. Ono što je pobudilo moje suosjećanje je da sam ja otkrio zlatni rudnik i da sam bio obaviješten o pohranjenom dragom kamenju. Bio sam dovoljno sretan da u ovom rudniku nađem sjajni i neprocjenjivi dijamant. Njegova vrijednost je tako velika da kad bih njegovu cijenu razdijelio cijelom čovječanstvu, svaki bi postao bogatiji od osobe koja posjeduje najveću količinu zlata i srebra u svijetu. Šta je taj dijamant? To je istinski Bog, i približiti Mu se znači prepoznati Ga, vjerovati istinski u Njega, osnovati odnos istinske ljubavi s Njim i primiti istinske blagoslove

od Njega. Nakon što sam našao tako veliko bogatstvo, bila bi velika nepravda da ljude lišim toga i da umru od gladi dok sam ja u izobilju. Ovo ja neću uraditi. Moje srce izgara nad promatranjem (i razmišljanjem) o njihovom siromaštvu i gladi. Moja duša je na mucu videći njihov mrak i nevolju. Ja želim da njihovi domovi budu ispunjeni nebeskim bogatstvom i da steknu toliko ovih dragulja istine i sigurnosti da budu ispunjeni koliko god je njihova mogućnost.'

(Prijevod uzet iz knjige 'Suština islama', tom IV, str. 164-166. Original urdu iz Arba'in br. 1, Ruhani Khaza'in, tom 17).

Allah kaže: "...Zaista Allah uzima obračun svega." Međutim, jedini On zna kako će uzeti obračun. Ako muslimani zastanu i razmisle o svom sadašnjem stanju to će ih ispuniti strahom; može li biti da ih je Allah počeo privoditi obračunu na samom ovom svijetu. Uprkos toga što su 'najbolji narod', oni su dovedeni do toga da prose od drugih i iz ovog razloga, snage koje se suprotstavljaju islamu nastavljaju da ih prisiljavaju da rade po svojoj glavi. Huzur je rekao da su Ahmadi muslimani sigurni da će islam pobjediti kroz istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. ali je također njihova odgovornost da obavijeste ostale muslimane da razumiju poruku Obećanog Mesije a.s. i u savršenoj pokornosti se pridruže njegovoj zajednici. Muslimani će onda vidjeti koliko će mnogo moći nakupiti, kako će ponovo uspostaviti svoj izgubljeni ugled i čast i kako brzo će se raširiti miroljubiva poruka islama. Ovo će značiti da muslimani na veličanstven način odgovaraju na veličanstvenu poruku dobronamjernosti Časnog Poslanika s.a.v.s. Kad bi samo muslimani shvatili ovu stvar. Što se tiče onih od nas koji smo imali sreću da dođemo u bai'at Časnog Poslanika i Obećanog Mesije, mi treba da učinimo ogroman napor da ovu poruku, za koju je naš učitelj s.a.v.s. imao ogromnu ljubav, uputimo drugima.

Huzur je naveo ajet 128 iz sure Teuba u pogledu ovoga:

"Uistinu vam je došao Poslanik od vas; njega žalosti to da ćete upasti u nevolju; on žudi za vama (tražeći dobrotu); (i) vjericima (je) samilostan, milostiv." (9:128)

i objasnio nepokolebiv samilost i dobronamjernost Časnog Poslanika s.a.v.s. prema onima koji su ga slijedili kao i prema onima koji su ga proganjali. Huzur je rekao da je stajalište Obećanog Mesije a.s. vezano

za naprijed spomenuti isječak također bilo potpuno u skladu sa njegovim učiteljem. Okrutnost i proganjanje koje su mu zadali idolopoklonici Meke nisu uticali na samilost i saosjećanje Časnog Poslanika s.a.v.s. prema njima. Danas je ovo osjećanje to što sljedbenici njegovog istinskog i revnog poklonika trebaju težiti da oponašaju. Ne samo da trebamo sa entuzijazmom uputiti ovu poruku drugima nego također treba da načinimo usrdne dove za Allahovu pomoć da naša nastojanja urode plodom. Prema naredbama Časnog Poslanika s.a.v.s., prihvatanjem Imama ovog doba, mi smo odgovorili na poruku dobronamjernosti i uključeni smo među one vjernike koji slijede pismenu preporuku Časnog učitelja s.a.v.s. i u saosjećanju pokazuju svijetu načine (puteve) pobožnosti. Radi ovoga mi sebe također stavljamo u teškoće, kao što je izraženo u našem zavjetu - da žrtvujemo svoje živote, imetak, vrijeme itd. Huzur je dodao da ako je bilo ko prognan radi vjere to je Ahmadi musliman. Objašnjavajući gornji ajet Huzur je rekao da Časni Poslanik s.a.v.s. nije samo bio samilostan i milostiv prema ljudima njegovog vremena. Njegove značajne dove su bile za muslimane svakog doba do Sudnjeg dana. S ciljem da imamo udjela u blagoslovima njegovih dova, mi također trebamo pokazivati uzore uzajamne ljubaznosti, oprosta i samilosti. Možda ćemo onda biti u stanju da utemeljimo takav društveni poredak čiji je temelj položio Časni Poslanik s.a.v.s. Huzur je rekao da u skladu sa zavjetom '...slijedite mene...' (3:32) naša je obaveza da nastojimo i usadimo ovo razmišljanje.

Citirajući ajet 129 iz sure Teuba:

“A ako se oni okrenu, ti reci: žZa mene je dovoljan Allah. Nema boga osim Njega. U Njega se ja uzdam, i On je Gospodar uzvišenog Arša.” (9:129)

Huzur je objasnio da pobjeda ljudi upućenih od Boga i njihovih zajednica nije ometena izdajnicima i takvih kao oni. Allah je proglasio i historija religije je učinila jasnim da oni koji se okrenu su ti koji idu ka uništenju. Za Allahove poslanike On je dovoljan, baš kao što je bio za Pečata svih poslanika s.a.v.s. za kojeg je Šerijat bio usavršen. U objašnjenju ajeta 9:129 Huzur je rekao da, Bože sačuvaj, ovo ne znači da je Časni Poslanik s.a.v.s. želio da utemelji svoje vlastito kraljevstvo. Allah je to ovdje izvijestio - da je On Gospodar moćnog prijestolja i da je Poslanik s.a.v.s. samo želio da utemelji kraljevstvo Allahovog prijestolja, on je bio najrevniji poklonik Gospodara svih svjetova, poslan

da utemelji Allahovo kraljevstvo a sa utemeljenjem Allahovog kraljevstva bilo je ispunjenje kraljevstva Poslanika s.a.v.s. na srca i umove ljudi.

Huzur je rekao da danas Allah ispunjava Svoje obećanje kroz Obećanog Mesiju a.s. jer njegovi sljedbenici nastoje da upute ovu poruku do svih krajeva svijeta. Baš kao što je naš učitelj s.a.v.s. rekao da je Allah dovoljan za njega, mi također, s njegovim blagoslovima, proživljavamo mjeru ovoga zato što njegova učenja upućujemo dalje s ciljem da utemeljimo mir i ljubav, ispunjavanje prava jedni drugih i da stvorimo zrak sigurnosti - ciljeve za koje je Obećani Mesija a.s. došao.

Huzur je rekao da ovo ne trebaju biti samo proglasi za nas. Kad mi ovu poruku upućujemo drugima, naše vlastito stanje treba da učini očitim da činimo napor da budemo istinski vjernici. Da nas Allah osposobi da koristimo sve svoje sposobnosti i mogućnosti za ovaj značajan cilj, da budemo udaljeni od ovosvjetskih strahova i pohlepe i da nastavimo da težimo za ciljem zbog kojeg je Obećani Mesija a.s. došao i da uvijek imamo u vidu. '*...Allah je dovoljan za mene...*' i '*...Ja se u Njega uzdam...*'.

Hudba 26. februara 2010.

Briga o siročadima kako je naredio Al-Hasib (onaj koji obračunava)

Kratki sadržaj hudbe koju je 26. februara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi petkom danas održao predavanje o brizi i podizanju siročadi. Huzur je proučio slijedeći ajet:

"I ispitujte siročad dok ne dorastu za brak: onda, ako u njima uvidite zrelost, dadnite im njihov imetak; i nemojte ga jesti rasipnički i u žurbi od straha da oni ne odrastu. A ko je bogat, neka se uzdrži (da

ne jede njihov imetak); a ko je siromašan, neka jede (od toga) pravično. A kad im vraćate njihov imetak, onda neka budu svjedoci s njima. A Allah je dovoljan za obračunavanje.” (4:7)

Huzur je rekao da je prethodne sedmice skrenuo pažnju na kur'ansku naredbu koja, kad se stavi u praksu sa strahom od Boga, garancija je za mirno društvo. Kako se naredba završava spominjanjem Božijeg atributa Al-Hasib (koji obračunava) u tome je pouka za svakog muslimana da ako se ne budu pridržavali iskazivanja pozdrava sigurnosti, zaštite i mira (*assalamualeikum*) bit će smatrani odgovornim. Huzur je rekao da je, u nastavku iste teme drugo značenje ove naredbe ne samo važno za ispunjavanje prava ljudi nego je također glavno za uklanjanje mržnje iz društva i u širenju mira. Kao što je navedeno u naprijed spomenutom ajetu, ova naredba se također završava spominjanjem (Allahovog atributa) Al-Hasib, pri tome upuzoravajući vjernike. Ovaj ajet počinje spominjanjem 'ispitivanja' siročadi. Huzur je objasnio da ovo podrazumijeva da treba da vodimo računa o obrazovanju i obuci siročadi koji su nam povjereni u strateljstvo. Nemojte biti nemarni o njima smatrajući da su sami u svijetu. Baš kao što s vremena na vrijeme ispituje i provjeravate svoju djecu, provjeravajte napredak obrazovanja i obuke siročadi. Nemojte praviti razliku u načinu akademske obuke svoje djece i njihove. Pazite na njihove posebne interese i sklonosti i nastojte uvećati njihove prirodne sposobnosti, omogućavajući im odgovarajuće prilike. Nikada ne smijete učiniti da se siročad osjećaju da zbog svoje uskraćenosti nisu mogli u potpunosti uvidjeti svoj potencijal ili da bi, da su im roditelji živi, oni bili među onima sa visokim dostignućima. Bilo da je briga o siročadima poduzeta od strane pojedinaca ili na zajedničkom novou, njihovo obrazovanje, obuka i nadgledanje je odgovornost onih koji su zaduženi za brigu o njima. Ova briga treba da se nastavi do vremena kad siročad dorastu za brak. Kad dostigne zrelost siročće može paziti na sebe. Ako je obrazovanje i obuka u djetinjstvu bila solidna, on će postati koristan dio društva. Huzur je objasnio da ovaj ajet prikazuje da jednostavno dostizanje određenih godina ne mora značiti da je siročće u stanju da pazi na imetak svojih roditelja. Također je važno za njega da bude zdravog duha i ovo treba biti ustanovljeno. Ako izgleda da je mlada osoba odlična u obrazovanju i općenito, onda mu se treba povjeriti imetak; on je zakonito njegov. Međutim, ako, uprkos toga što je dostigao zrelost, on nema

mentalnu oštroumnost da vodi brigu o imetku, onda imetak treba nadgledati umjesto njega i siročetu treba dati novac za trošak prema njegovim troškovima. Dok raste, treba mu objasniti novčane zapletenosti. Neki pojedinci su jednostavni u određenim stvarima ali imaju dobru oštroumnost o novčanim predmetima. Ljudi ih možda zovu glupanima, ali oni imaju sponosnost da dobro rade svoj posao.

Oni koji su zaduženi za siročad nemaju slobodnu vlast u trošenju fondova koje su ostavili njihovi roditelji. Treba da sve u potpunosti bude obračunato i obrazloženo, i predano im nakon što dostignu zrelost. Mnogo puta ljudi čuvaju imetak siročadi pod svojom kontrolom uprkos toga što su oni dostigli određenu dob. Ako tu postoji ikakva bolesna namjera, bit će smatrani odgovornim. Dalje jemstvo (zaštita) je određeno da spriječi bilo kakvo bespravno prisvajanje nasljedstva siročeta u smislu 'neka se uzdrži'. Ovo znači da čak pomisao da se uzme nešto iz imetka siročeta treba biti odbačena jer je to šejtanska misao. Trošak podizanja siročeta treba biti izmiren od strane osobe koja je zadužena za brigu o njemu bez obzira koliko je nasljedstvo siročeta. Međutim, ako osoba zadužena za to nema sredstava da pomaže siročće, on za njegovo podizanje može potrošiti od njegovog imetka ili fondova koje su ostavili njegovi roditelji. Ovo se mora uraditi s krajnjom marljivošću i treba čuvati sve račune. Nije dozvoljeno uzimati njegov novac za vođenje kuće ili za plaćanje računa režija koje je siročće nametnulo. Huzur je rekao da ima nekih ljudi ovako bolesnih namjera.

Navodeći hadis Huzur je rekao da je jedan čovjek pitao Časnog Poslanika s.a.v.s. za savjet kako nije imao nikakvih fondova a bio je stratelj siročeta. Bilo mu je naređeno da uzme iz naslijeđa siročeta ali da ne bude ni rasipnik ni tvrdica, i da ne koristi nasljedstvo siročeta da uveća svoj imetak niti da koristi novac siročeta da uštedi svoj. Drugi hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da ako neko troši na siročće a imućan je, ili troši a nije imućan, kad siročće dostigne zrelost i mudrost treba mu biti vraćen novac s cjelovitim računima. Ali bolje je ako nasljedstvo siročeta bude investirano u posao i bude uvećano. Huzur je rekao ako osoba ograničenih sredstava vodi brigu o siročetu, treba dati obračun svakog feniga koji je potrošio iz njegovog nasljedstva. Naređeno je da kad dajemo obračun njihovog imetka treba biti pozvan svjedok tako da siročće ne gaji nikakvu pritužbu (ili razlog prigovora). Moguće je gajiti sumnju u takvim stvarima; također neki ljudi siju sjeme

sumnje pod maskom samilosti. Zato je, u svjetlu ljudske prirode Allah naredio da trebaju biti pozvani svjedoci. Huzur je rekao da će ovo sačuvati brižnika od bilo kakve teškoće i siročće od toga da ima bilo kakve loše misli. Ovaj ajet naređuje sedam temeljnih aspekata brige o siročadima:

1. Ispitajte *razumijevanje* siročadi, to jest, posvetite pažnju njihovom obrazovanju i obuci i vodite računa o njihovom napretku.
2. Ova pažnja prema njihovom obrazovanju i obuci treba se nastaviti dok ne steknu zrelost.
3. Kad budu u stanju da paze na svoj imetak, on im treba biti vraćen bez odlaganja.
4. Nasljedstvo siročeta treba biti trošeno samo na njega.
5. Sigurno nije opravdano (i ovlašteno) za imućnu osobu da uzme iz nasljedstva siročeta za njegovo podizanje.
6. Kad je zadužena za brigu o siročetu, siromašna osoba ima odobrenje da uzme primjerene troškove iz nasljedstva siročeta.
7. Kad se siročetu vrati njegov imetak, treba biti pozvan svjedok, tako da namjera brižnika ostane čista i da siročće ne gaji nikakvu sumnju.

Ajet se završava podsjetnikom da Allah nadgleda sve vrijeme i svako će biti pozvan na polaganje računa.

Huzur je rekao da Časni Kur'an sadrži mnoge naredbe o lijepom tretmanu siročadi i čuvanju njihovog imetka. Kao u suri Bani Israil:

"I ne približavajte se imetku siročeta, osim na najbolji način, dok ono ne odstigne zrelost, i ispunite svoje obećanje; zaista ćete o obećanju biti pitani." (17:35)

Huzur je rekao da ovaj ajet također citira naredbu ranijeg ajeta, međutim, ovdje je također spomenuto 'obećanje.' Hazreti Musleh Maud r.a. je objasnio da je ovo obećanje zapravo odgovornost podizanja, hranjenja siročeta i čuvanje njegovog imetka. Obaveza je na ljudima i društvu kao cjelini da sve dok siročće nije u stanju da pazi na svoj imetak oni treba da to rade za njega. Ako je siročće Ahmadi musliman onda je to odgovornost Džemata. Huzur je rekao da ovo nije usluga siročetu; zapravo je to obaveza islamskog društva i pravo siročeta. Pošto je Allah ovu dužnost stavio na muslimane i u okviru njihove mogućnosti kao

vjernika On uzima zavjet od njih da će ih, ako ne ispune svoju obavezu smatrati odgovornim. Ovo je isti predmet koji je naveden i u prvom ajetu.

Časni Kur'an kaže:

"I dajte siročadi njihov imetak, i ne uzimajte lošu stvar u zamjenu za dobru, i nemojte jesti njihov imetak sa svojim. Sigurno je to veliki grijeh." (4:3)

Huzur je rekao da je ovdje također ponovljen isti predmet. Ako neko radi dobiti pomiješa imetak siročeta sa svojim imetkom onda će njegova čista zarada postati *haram* (zabranjena) zbog loše namjere a zarađeni imetak koji je *haram* teška je kazna. Allah kaže u Časnom Kur'anu:

"Zaista, oni koji nepravedno jedu imetak siročadi samo gutaju vatru svojim stomacima, i oni će ući u vatru plamteću." (4:11)

Huzur je rekao da je takvo učenje islama. On sa velikom žestinom održava u životu one u nepovoljnom položaju. Glavni cilj je Allahovo zadovoljstvo koje vjernik traži, i zaista treba tražiti.

Huzur je rekao da ove naredbe nisu samo za siročad koja imaju imetak. Opća naredba je da je podizanje i obuka odgovornost društva. Ako oni imaju nasljedstvo čak i onda je njihovo obrazovanje i obuka naša dužnost i skupa s ovim treba da pazimo na njihov imetak. Poticaj da se brinemo o siročadima ne treba biti njihov imetak nego njihovo stanje siročeta.

Huzur je rekao da je ovaj ajet dalje upozorenje da utemelji prava siročeta:

"I neka se oni boje: ako bi oni iza sebe ostavili nejake potomke, oni bi se plašili za njih. Zato neka se oni boje Allaha i neka kažu pravu riječ." (4:10)

Niko ne zna kad æ ga smrt zadesiti. Pomisao da æ ostaviti svoju djecu kao siročad treba da nas potakne u razmišljanje o brizi o siročadima.

Huzur je rekao da je stvar ponekad obrnuta kad djedovi i nene smatraju odgovarajućim pretjerano uplitanje u podizanje i obuku siročadi. Cilj toga je da ih odgoje na način da postanu najbolji dio društva. Siročad mogu izgubiti svoj potencijal zbog kompleksa niže

vrijednosti. Oni trebaju biti odhranjeni i odgojeni na način da postanu najbolji u društvu. Njihov odgoj ne treba biti niti suviše strog niti suviše blag. Pravo siročeta je isto kao i pravo djeteta s roditeljskom pomoći.

Kur'anski ajet:

"... o dunjaluku i ahiretu. I pitaju te o siročadi. Ti reci: 'Njihovo unapređivanje je dobra stvar. A ako se sa njima izmiješate, oni su vaša braća. A Allah zna razliku između smutljivca i onog koji unapređuje. A da je Allah htio, On bi vas, sigurno, stavio u teškoće. Sigurno je Allah moćan, mudar." (2:221)

ne znači tek naredbu o siročetu sa nasljedstvom, zapravo on podrazumijeva siročad svih društvenih položaja.

Hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: 'Osoba koja stavi samilosno ruku na glavu siročeta dječaka ili djevojčice samo radi Allaha bit će u zamjenu nagrađena vrlinama od svake dlake na glavi na koju je stavio svoju saosjećajnu ruku. Osoba koja siročete tretira ljubazno i sa naklonošću bit će samnom u Džennetu kao ovo dvoje', i Poslanik s.a.v.s. je na ovo pokazao svoja dva sastavljena prsta. Takav je položaj onoga ko pazi na siročete. Allah mu je dao radosnu vijest o Džennetu. Ashabi Časnog Poslanika s.a.v.s. su se natjecali jedan s drugim da paze na siročad jer su žudili da također imaju mjesto u stopama Poslanika s.a.v.s. u Džennetu.

Navođenjem: 'A ako se snjima izmiješate, oni su vaša braća...' ovaj ajet kaže da je brižnik kao stariji brat takve vrste koji ispunjava ono što mu pripada. Odatle je naredba da im pomažemo vrlo iskreno i ispravno, i na krajnje nesebičan način. Allah nas podsjeća da je On prisutan svuda, tako nam dajući do znanja da On potpuno dobro zna ko stvara nered a ko stvara mir. Vladanje prema siročadi treba biti takvo da učinimo da budu najbolji u društvu.

Božija je milost da je onima sa ograničenim sredstvima dato odobrenje da troše iz nasljedstva siročeta za njihovo podizanje. Međutim, ako ni brižnik ni siročete nemaju nikakvih sredstava onda treba kontaktirati upravu i menadžment Zajednice. Cilj nije da bilo ko bude stavljen u teškoću. Časni Kur'an kaže o poštovanju prema siročadima:

'Pazite! Vi niste dali čas siročetu' (89:18)

i radi ovoga je dato upozorenje o Božijoj kazni. Kur'an također kaže:

'To je onaj koji odgoji siročće,'

(107:3)

Huzur je rekao da ovo zlo naznačuje propadanje društva. Vrlo je važno nastojati krajnje naporno kako bi se uklonila ova slabost s ciljem da stvorimo dobro društvo, zato što neispunjavanjem onoga što pripada siročadima, zajednica gubi svoj osjećaj žrtvovanja i umjesto mirnog društva, tu je haos.

Allah kaže o onima koji traže Njegovo zadovoljstvo:

'i hrane siromaha, siročće i zatvorenika, za Njegovu ljubav,' (76:9)

Huzur je rekao da je ovo slika krasne zajednice o kojoj nas Allah podsjeća i ona koju je Časni Poslanik s.a.v.s. također isticao. Hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da osoba koja se brine o tri siročeta je kao onaj ko noću klanja *tahadžud namaz*, posti i vodi džihad na Allahovom putu. Oni će (s njim) biti kao braća u Džennetu i Poslanik je na ovo pokazao na sastavljen svoj kažiprst i srednji prst. Časni Poslanik s.a.v.s. je također rekao da je Džennet siguran za one koji u svojim objedima redovito uključuju siročće muslimana roditelja, ukoliko nije pleten u grijeh koji se ne može oprostiti. Huzur je objasnio da je *širk* (pripisivanje partnera Bogu) najveći grijeh, da osim toga Allah daje ogromnu nagradu onima koji se brinu o siročadima.

Huzur je rekao da s Allahovom milošću naša džemat pazi na siročad. U Africi također pazimo na siročad drugih vjera. Međutim, Huzur je danas napravio *Tahrir* (program) u pogledu Pakistana i program *Jak Sad Jetima* (Stotinu siročadi) koji radi pod *Jak Sad Jetima* odborom. Hazreti Halifatul Mesih IV r.a. je ovo započeo u 1989. godini, u godini stoljetnice Ahmadijata kao znak zahvalnosti. U okviru ovog programa na početku je bilo stotinu siročadi o kojima je vođena brigada. Međutim, on je uveliko proširen. Početni plan je bio da se stotinu siročadi drži u prenočištu (kao studentskom domu) ali je njihova rodbina odlučila da ih paze kod svojih kuća uz novčanu pomoć džemata. U svakom slučaju, broj siročadi pod brigom ovog programa je uveliko porastao. Mi smo čuli Allahove naredbe kao hadis u pogledu brige o siročadima i shvatili smo značaj ovog predmeta. Trenutno, pod ovim programom vodi se brigada o dvije hiljade i sedam stotina siročadi iz pet stotina porodica u Pakistanu. Mjesečni troškovi ovoga dostigli su između 2,500.000 do 3,000.000 rupija. Fondovi se troše krajnje pažljivo na hranu, obrazovanje, medicinski tretman, svadbene troškove mladih djevojaka

i održavanje bilo kakvog imetka koji siročad možda imaju. Troškovi su ogromni i osjećamo da postoji ogromna potreba u ovom fondu. Sadr sahib *Jetima* odbora je ovo spomenuo Huzuru indirektnim iako nikada direktnim riječima u svojim pismima tražeći dove.

Prema tome je Huzur danas napravio *Tahrik* za sve Pakistanske Ahmadi muslimane koji žive u SAD-u, Kanadi, Evropi i VB da učestvuju u ovom programu. Koje veće radosne vijesti mogu postojati za vjernika od onih da će mu biti dato mjesto u stopama Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je rekao da je proračunao da ako svaka osoba Ahmadi kućanstva VB, Evrope, Kanade i SAD-a plati godišnje 7 do 10 funti po glavi za ovaj program, ogroman obavezan izdatak *Jetima* odbora će biti namiren. Deset funti po glavi je mali iznos za ljude koji žive ovdje, međutim, to može igrati ogromnu ulogu u stvaranju svjetle budućnosti mnogih siročadi. Oni koji su imućni mogu dati i više. Općenito pomoć i potpora data siročadima je 1000 do 3000 rupija mjesečno.

Huzur je također skrenuo pažnju Ahmadi muslimana u Pakistanu da velikodušno daju u ovaj fond i da ovo učine u vidu kur'anskog ajeta: *'...radi Njegove ljubavi..'* Huzur je pojasnio da on sigurno nije zaustavio nepakistanske Ahmadi muslimane da učestvuju u ovom programu, oni to također mogu učiniti, ali je pogotovu tražio od pakistanskih Ahmadi da učestvuju za Pakistansku siročad.

Da nas Allah ospobi da ispunjavamo prava onih u nepovoljnom položaju u društvu koliko najviše možemo i da uvijek budemo oni koji traže Allahovo zadovoljstvo.

Hudba 5. marta 2010.

Za nas je dovoljan Allah, a On je izvanredan Staratelj

Kratki sadržaj hudbe koju je 5. marta 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Ljudi koji pripadaju zajednicama stvorenim od Boga imaju iste odgovornosti kao Božiji Poslanici koji su osnovali te zajednice, to jest da ljude sazivaju Bogu i da im, nakon što su im pokazali pogrešna mišljenja i prakse koji su se uvukli tokom vremena, pokažu put istine. Historija religije nam govori da su sljedbenici Poslanika, svaki put kad su ovo činili naišli na silno protivljenje (i otpor), pogotovu u vrijeme kad su bili maliobrojni. Ljudi nalik faraonima nastojali su sve što su mogli da zatru Božije poslanike i njihove sljedbenike. Ovo se dogodilo sa svakom religijom sve dok su čvrsto stajale na izvornoj poruci. Isto tako je i Časni Poslanik s.a.v.s. bio tretiran na sličan način iako je bio naomiljeniji Bogu. Nevolje, teškoće, ratovi itd., koje je morao podnijeti zaista su bili više nego oni ranijih poslanika. Međutim, njegova ustrajnost je bila čvrsta i on je ovaj duh isto tako usadio i u svoje ashabe. Nedostatak u broju, oružju itd., nikada nije uzdrimalo odlučnost njegovih ashaba. Časni Kur'an kaže:

'A oni koji su odgovorili na Allahov i Poslanikov poziv nakon zadobijenih rana, oni od njih koji čine dobro i koji su bogobojažni, imat će veliku nagradu;' (3:173)

'oni kojima su ljudi rekli: "Narod se okupio protiv vas, zato ih se bojte," ali je ovo samo povećalo njihovo vjerovanje, i oni su rekli: "Za nas je dovoljan Allah, a kako je On dobar staratelj."' (3:174)

Ovo ojačava vjeru i duh žrtvovanja života na Allahovom putu koji se može vidjeti u izvještaju o Bitci na Uhudu. Zbog greške male grupe muslimana, bitka koja je jasno bila dobivena preobrnula se, i pagani Meke su ponovo napali nanoseći teški gubitak muslimanskoj strani. Časni Poslanik s.a.v.s. je izgubio zub, ali ashabi su se okupili oko njega na način da ih nikakva sila nije mogla pokrenuti i svaki napad neprijatelja je naišao na neuspjeh. Izgledalo je da pagani Meke imaju nadmoć, iako ne vojno. Arapi su im se rugali da su zamišljali da se osvete za Bedr, ali kakva je ovo vrsta pobjede bila gdje nije bilo nikakve ratne nagrade niti zatvorenika. Ovo je potaklo pagane da se vrate na bojno polje i napadnu ratom izmorene i povrijeđene muslimane. Časni Poslanik s.a.v.s. je ovo slutio. On je okupio ashabe i pripremio ih da gone pagane ali je rekao da će samo oni učestvovati koji su bili na Uhudu. Zamislite izmorene i ranjene ashabe, 250 njih koji su krenuli sa strašću pobjedničke vojske. Kad su se utaborili Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio da se na 500 mjesta

zapali vatra. Sa daljine je to bio krajnje dojmljiv prizor. Pagani Meke su mislili da je bolje da se vrate. Muslimani su se također vratili poslije dva-tri dana; Allah je u pagane ulio strah. Značajno je primjetiti da je po povratku sa Uhuda Abu Sufijan proglasio i izazivao da će se još jednom boriti protiv muslimana na Bedru. Poslanik s.a.v.s. je prihvatio ovaj izazov. U četvrtoj godini po Hidžri muslimani su pripremili vojsku od 1500 ljudi dok je Abu Sufijan pripremio vojsku od 2000 ljudi. Njegov špijun ga je obavijestio o broju muslimana i on je tajno bio uznemiren da broj njegovih ljudi nije bio dovoljan. Poslao je jednog čovjeka u Medinu da prestraši muslimane da povjeruju da je bila na putu velika Mekanska armija. Međutim, Allah kaže da je ovakva propaganda od strane neprijatelja zapravo uvećala vjeru kod muslimana. Njihov odgovor je bio: *'Za nas je dovoljan Allah, a kako je On izvrstan Staratelj.'* 1500 muslimana je stiglo na Bedr ali su pagani Meke otišli natrag sa male daljine Meke. Rekli su da je bila gladna godina i njihova priprema nije bila odgovarajuća, da će doći naredne godine. Pagani su bili na smrt prestrašeni dok je to povećalo vjeru vjernika. Huzur je rekao da je historija islama puna događaja gdje uznemirujuće glasine neprijatelja nisu djelovale. Danas, vjernici treba da odgovore na isti način. Danas sljedbenici Obećanog Mesije a.s. odgovaraju u istom smislu kad se čine naponi da ih se prestraši. Istinski vjernici se ne prepadnu od uznemirujućih glasina bilo koje grupe, bilo kojeg zakonodavnog tijela ili bilo koje organizacije. Oni su uvijek ustrajni i čvrsti u vjeri. Oni bivaju pretučeni, zlostavljani i oduzimaju im se životi, ali oni ne strahuju ni od koga osim Allaha, njihov odgovor je uvijek: *'Za nas je dovoljan Allah, a kako je On izvrstan staratelj.'* Što više neprijatelji pokušavaju, to se oni više okreću svom Gospodaru. Huzur je rekao da danas u nekim zemljama postoji veliko protivljenje našoj Zajednici. Ovo je, zapravo, svjedočenje njene istinitosti. U svom protivljenju svih 72 sekte islama nastojale su u Pakistanu sve što su mogle ali nisu bili u stanju da naškode Ahmadi muslimanima, i zaista im ne mogu naškoditi. Prividan gubitak nije ništa za istinskog vjernika; stvarna stvar je vjera. Huzur je rekao da prima pisma od roditelja i porodica ubijenih Ahmadi muslimana koji izražavaju još veći duh vjere i iskrenosti. Sada protivljenje raste u djelovima Indije također i situacija u Bangladešu isto tako i dalje je neprijateljska na bilo koju datu priliku. U nekim Arapskim zemljama, bilo da je to Sirija ili Egipat, situacija je slična kao i u Bugarskoj i nekim bivšim Sovjetskim državama gdje muftije vrše pritisak na našu Zajednicu.

Opozicija Obećanog Mesije a.s. u raznim dijelovima svijeta potvrđuje njegov globalni značaj. Oni koji cijene i razumiju Božiji atribut Al Hasib uvijek će odgovoriti da nije važno koliko je protivljenja, njihov odgovor je: *'Za nas je dovoljan Allah, a kako je On izvanredan Staratelj.'* Ovo je ono što smo naučili od ashaba Časnog Poslanika s.a.v.s.

Obećani Mesija a.s. je rekao: 'Ovi ajeti razjašnjavaju da istinska hrabrost dolazi iz ustrajnosti. Biti postojan protiv svake lične strasti ili protiv bilo koje nevolje koja napada kao neprijatelj i ne pobjeći zbog kukavičluka, istinska je hrabrost.' ('Filozofija učenja islama', str. 77). Huzur je objasnio da Obećani Mesija a.s. za nas ovdje objašnjava i razotkriva drugačije gledanje stvari, da osim od očitog neprijatelja, strasti svog 'ja' također mogu biti agresivne kao i neprijatelj. Savladavanje strasti svog 'ja' također osposobljava osobu da se bori sa očitim neprijateljem. Zbog toga treba da se osoba potpuno pokori Allahu i onda doživljava manifestaciju božanskog atributa Al Hasib kako nije mogao ni zamisliti.

Obećani Mesija a.s. je također rekao da pridruživanje njegovoj Zajednici za sobom povlači i zahtijeva da slijedimo njena učenja unatoč sve opozicije. On je rekao da su se Časni Poslanik s.a.v.s. i njegovi ashabi izdržali teško proganjanje koje je trajalo trinaest godina ali su na koncu svi neprijatelji bili uništeni. Allah je htio da se ova Zajednica također raširi u svijetu i kad postane mnogobrojna, protivnici će biti ušutkani. Allah želi da dadne obuku strpljenja kroz ove okolnosti. On je napisao da su se mnogi koji su bili uvredljivi pokajali i dali bai'at. Strpljenje je također vrsta obožavanja i ima nebrojene blagoslove. Bol ojačava vjeru.

Huzur je rekao da je za današnju hudbu izabrao dva predmeta o Božijem atributu Al Hasib. Jedan je bio da objasni jačinu vjere vjernika i da ih njihova ustrajnost osposobljava da se suoče sa opozicijom. To je izvor postizanja blizine Allahu i daje im pronicljivost i shvatanje da je za Njih Allah dovoljan. Zatim je Huzur citirao ajete 41 i 42 iz sure Al Rad i objasnio da su ciljevi Božijih poslanika i njihovih sljedbenika da poruku istine upute ljudima bilo da je ljudi prihvate ili ne. Posljedice njihovog ne prihvatanja su u Allahovim rukama, Koji je Al Hasib (onaj koji obračunava). Ajet 41 kaže:

'A da ti Mi pokažemo obećano upozorenje koje smo im dali ili te usmrtimo, (u svakom slučaju), tvoja obaveza je samo da preneseš (Poruku), a na Nama je obračun.' (13:41)

'Zar oni ne razmisle da Mi, zaista, smanjujemo Zemlju sa njenih krajeva? A Allah presuđuje; ne postoji niko da preokrene Njegovu presudu. I On je brz na računu.' (13:42)

Huzur je objasnio da Allah ima Svoj vlastiti način kažnjavanja i dobro zna kada i koga da kazni. Za Njega nije neophodno da izvrši kažnjavanje bez odlaganja. Kažnjavanje može biti znak i cilj kažnjavanja je reforma. U Allahovom znanju je ko će odustati u svom protivljenju Božijim poslanicima i biti reformisan, i ko će se popraviti poslije blage kazne, a ko nikada neće odustati. Ovi ljudi su ti koji budu kažnjeni.

Huzur je objasnio da su neki neprijatelji Božijih poslanika dovedeni na obračun u toku života Poslanika dok drugi nisu. Časni Poslanik s.a.v.s. je precizno predskazao tačna mjesta gdje će neki od njegovih neprijatelja izgubiti svoje živote u Bici na Bedru. Bili su neki među neprijateljima koji su kasnije primili islam i bili spašeni u raznim bitkama. Stvarni cilj Poslanika i njihovih sljedbenika je da raznesu poruku, kazna nije njihov cilj, umjesto toga, njihov cilj je da učine da ljudi obožavaju Boga. Stvar je principa da će oni koji su bili upozoreni biti kažnjeni, bilo na ovom svijetu ili na budućem. To samo Allah zna. Odgovornost je kod Allaha. Huzur je rekao da neki ljudi prigovaraju da ovo ili ono predskazanje nije bilo ispunjeno. Sve će to biti očevidno u Allahovm prisustvu. Ahmadi muslimani su svjedoci činjenici da su se zaista mnoga predskazanja dogodila, druga će se dogoditi i svaki novi dan čini očitom istinitost Obećanog Mesije a.s. U ajetu 42 sure Ar-Rad Allah kaže kako protivnici istine ne mogu vidjeti da Allah *'umanjuje Zemlju s njenih krajeva?'* Huzur je rekao da se islam naglo raširio u ranim godinaa i mnogi su došli u okrilje njegove zaštite i sigurnosti. Kad je Allah donio odredbu On je također kaznio. Allahova je presuda da ili veliki broj koji prihvataju islam smanjuju Zemlju za neprijatelje islama ili prirodne nepogode smanjuju Zemlju za njih. Ovo se dogodilo u prošlosti, sada se događa i dogodit će se u budućnosti. Kad je Allah uz Svog Poslanika ko je onda taj ko može stati na ovaj put? Ne postoji niko ko može poništiti Allahovu odredbu. U njoj je Allah dao nadu i hrabrost istinskim vjernicima da sve dotle dok ostanu istinski Allahovi robovi, neće imati straha. Allah je brz u obračunu.

Ajet 45 iz sure Al-Ambija govori o istom predmetu:

'A Mi smo dali neku korist ovima, i njihovim očevima, pa im je život postao dug. Zar oni ne vide da Mi umanjujemo zemlju sa njenih krajeva? Zar će onda oni biti pobjednici?' (21:45)

Huzur je rekao da, ako je jedan narod bio moćan za dugi period vremena i osjeća se uzvišenim o tome, sigurno takve situacije nisu trajne. Zapravo Allah kaže da On velikodušno opskrbljuje generacije za generacijama jednog naroda ali da uvijek treba imati u vidu da su u prošlosti uzvišeni veliki narodi bili umanjeni. U nedavnoj prošlosti su Evropski narodi izgubili mnogo od svoje moći. Oni su kolonizirali ogromne dijelove svijeta i sada su umanjeni. Rusija se također raširila preko ogromnog područja, ali su mnogi od njenih naroda stekli nezavisnost. Upravo ova sudbina će se jednog dana ponoviti u Americi. Manje zemlje isto tako, možda ne budu imale nikakvih pretpostavki i naslućivanja o tome, ali one također mogu biti oslabljene. Međutim, tu je radosna vijest za islam, tu je radosna vijest za sljedbenike Obećanog Mesije a.s. da će islam pobijediti. Naši napori u širenju poruke islama su skromni, naš zadatak je da ovu poruku širimo s ljubavlju. Međutim, mi vidimo tračak onoga šta Allahova odredba može uraditi u formi zemljotresa i drugih nevolja. Kad bi samo muslimani također napustili svoje protivljenje i postali dio sudbine koja će se dogoditi kroz Obećanog Mesiju a.s. Huzur je rekao sadašnje nevolje i velike nesreće i katastrofe također su znak potpore za Obećanog Mesiju a.s. Mnogi ljudi ispituju o tome kako ovo protivljenje dolazi od imama koji govore neistinu, zašto su onda siromašni i oni u slabijem položaju ubijeni u ovim nesrećama.

Objašnjavajući ovo, Obećani Mesija a.s. je rekao da je Allahov način da kad ljudi pređu sve granice u optuživanju istinitih Božijih ljudi o neistini i kad budu proganjani, sve vrste nevolja se pojavljuju u svijetu. Sve Božije Knjige ovo kažu kao i Časni Kur'an. Baš kao i vrijeme kad je Musa a.s. bio optužen o neisitni, sve vrste nevolja su zadesile Egipat. Iako ljudi iz daljine Egipta nisu čak ni čuli o Musau a.s. i prema tome nisu ni zgriješili. Dok je faraon bio spašen, oni koji nisu bili svjesni bili su ubijeni. Nadalje, u vrijeme Isa a.s. oni koji su željeli da ga ubiju kroz raspeće ostali su neozlijeđeni. Međutim, četrdeset godina kasnije hiljade Jevreja je bilo ubijeno i izbila je kuga. Kur'an dokazuje da je ovo bilo zbog Isaa a.s. Slično tome, u vrijeme Časnog Poslanika s.a.v.s. dogodila se glad koja je trajala sedam godina i većina siromašnih su umrli dok su glavni veliki zlotvori bili za dugi period pošteđeni. Ukratko, Allahov

je način da kad neko dođe od Njega i bude optužen o neistini, događaju se sve vrste nevolja. Međutim, ljudi koji nemaju ništa s ovom optužbom o neistini budu zahvaćeni nevoljama. Postepeno lažni imami budu zgrabljeni i vrijeme zlobe i bezbožnosti se završi. Prirodne nevolje koje slijede optužbu o neistini na ljude određene od Boga su općenite a nisu osobite.

Huzur je rekao da je prije nekoliko dana veliki zemljotres pogodio Čile. Prije dva mjeseca zemljotres je zadesio Haiti. Čileanski zemljotres je bio 64 puta jači od onog u Haitiju. Huzur je rekao da su ovo zankovi u potporu Obećanog Mesije a.s. Stotine hiljada domova je bilo oštećeno. Kažu da je Čileanski zemljotres sedmi najstrašniji potres odkad je počelo bilježenje. Ovaj zemljotres je progutao 1.26 milisekundi od dužine dana Zemlje, koji je sada toliko kraći. Naučnici su također zabilježili da je snažan zemljotres premjestio oblik Zemljine ose za tri inče (sedam i po centimetara). Huzur je objasnio da je ovo osovina oko koje je Zemljina masa uravnotežena. Tako se nastala situacija da 'umanji Zemlju s njenih vanjskih granica'.

Obećani Mesija a.s. je zaista predskazao zemljotrese kao jedan od njegovih znakova. Zemljotres je pogodio Čile u 1906. godini koji je Obećani Mesija a.s. nazvao znakom njegove potpore. Od 1570. do 1835, pet zemljotresa je pogodilo Čile. Naredni je pogodio u 1868. i onda 1906. Otada je Čile bio pogođen sa devetnaest snažnih zemljotresa. Obećani Mesija a.s. je napisao u vrijeme Čileanskog zemljotresa 1906. da je mnogo puta objavio svoja predskazanja o snažnim zemljotresima kako pogađaju svijet u tolikoj mjeri da će se zemlja rastaviti. On je napisao da je o zemljotresima u San Francisku i Formozi koji su došli prema njegovom predskazanju svima bilo poznato, no nedavno je, 16. augusta 1906. Čile zadesio zemljotres koji nije bio ništa manje snažan. On je uništio petnaest gradova, hiljade su izgubili živote i stotine hiljada su ostali bez domova. Neki će možda pitati kako ovo može biti znak, pošto ovi zemljotresi nisu zadesili Pandžab. Oni nisu shvatili da je Allah Bog cijelog svijeta a ne samo Pandžaba i On je obavijestio Obećanog Mesiju a.s. o cijelom svijetu. Bilo je za žaljenje da su optužbe o neistinitosti bile podignute u Pandžabu. Obećani Mesija a.s. je upozorio da upravo kako su se zemljotresi desili prema predskazanju u Americi i Evropi, oni će se tako desiti i u Aziji, od kojih će neki biti slika Sudnjeg dana, zatirući život masa. To će se događati u tolikoj mjeri da će oni

koji imaju mudrost uvidjeti da je ovo neobično i nikakvo ovosvjetsko znanje neće biti u stanju da objasni ovaj fenomen. Ovo je vrijeme kad će ljudi biti uznemireni i mnogima će biti dat spas, dok će mnogi biti uništeni. Ovo će se dogoditi u ne tako dalekoj budućnosti i mnoge druge strašne nevolje će se desiti. Neke će se pojaviti iz vasiona, druge sa zemlje. Ovo će biti zato što su ljudi prestali da obožavaju Boga i sva pažnja je usredsređena na svijet. Obećani Mesija a.s. je rekao da bi ove nevolje bile malo odgođene da on nije došao, ali s njegovim dolaskom je skrivena Božija volja učinjena očevidnom, baš kao što je Allah proglasio:

'Mi (nikad) ne kažnjavamo dok ne pošaljemo poslanika (da upozorimo).' (17:16)

Onima koji se pokaju bit će podareno utočište.

Popularni citat Obećanog Mesije a.s. o ovome kaže: *"O Evropo, ti nisi mirno mjesto. I o Azijo, ti isto tako nisi sigurno mjesto. O ljudi, stanovnici ostrva, ne postoji ni jedan vaš izmišljeni bog koji vam može pomoći. Ja gledam gradove kako padaju i uništena naselja. Jedini Bog je šutio dugo vremena. A pred Njegovim očima su počinjena odvratna i gnusna djela. I On je opet šutio. No, sada će se On pokazati sa svim svojim gnjevom i On će pokazati Svoje moćno lice. Vrijeme za ovo nije daleko. Ko ima uši, neka čuje da to vrijeme nije daleko. Ja sam se trudio da ujedinih sve ljude pod Božiji spas. Ali to je bila odredba koja se morala ispuniti. Ja vam kazujem cijelu istinu da se bliži određeni rok ove zemlje. Vi ćete svojim očima vidjeti Nuhovo vrijeme. I vidjet ćete svojim očima priču o Lutu. A Bog je spor u svojoj kazni. Tražite oprost da dobijete Božiju milost. Ko god je napustio Boga on je kao mrav, a ne ljudsko bice. Ko god se ne boji Njega, nije živ nego mrtav."*

(Haqiqatul wahi, str. 256-257)

Huzur je dodao da je ovo upozorenje posebno za oblast Indije i Pakistana.

Huzur je molio Allaha da dadne čulo i razumijevanje svijetu da priznaju onoga ko je poslan od Boga i tako budu pošteđeni Allahove kazne. Da nas Allah također osposobi da istinsku poruku islama uputimo drugima i da svaka teškoća i nevolja na ovom putu ojačaju našu vjeru i da ne napustimo svoj zadatak iz straha. Da nas Allah osposobi da tako činimo.

Hudba 12. marta 2010.

Ustrajni će imati svoju nagradu bez mjere

Kratki sadržaj hudbe koju je 12. marta 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je rekao da često, kad prijestupnik izbjegne Božiju kaznu na ovom svijetu umišlja da je ispravno šta god radi i ovo povećava njegovo činjenje prijestupa. Svana se takva osoba može javno izjasniti da je pobožna, no Allah zna šta je u srcima. Allahov obračun o takvim ljudima je vrlo oštar.

Jedan hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da će onaj ko bude smatran odgovornim na Sudnjem danu biti kažnjen. Hazreti Ajša r.a. ga je pitala o tome da je Allah rekao da će biti popustljiv u uzimanju računa. Poslanik s.a.v.s. je odgovorio: 'Ne, ne ta odgovornost.' To označava samo prisutnost pred Allahom. Onaj čiji će račun na sudnjem danu biti uzet s pretraživanjem bit će kažnjen. Huzur je rekao da moli Allaha da ima milosti prema svakome. On je rekao da vjernik korača putem bogobožnosti i to su ljudi koji su blagoslovljeni. Oni imaju strah od Boga i vode računa o svojim djelima, nastoje da ispune dužnosti prema Allahu i dužnosti prema ljudima. U toku njihovih nastojanja manifestovan im je Božiji atribut Al Hasib kao što Kur'an kaže:

'i opskrbit će ga odakle on ni ne pomišlja. A onome koji se uzda u Allaha – On je njemu dovoljan. Uistinu, Allah će upotpuniti Svoju odredbu. Allah je napravio plan za svaku stvar.' (65:4)

Ajet prije ovoga kaže u jednom dijelu:

'...A onaj ko se boji Allaha – On će za njega napraviti izlaz za spas.' (65:3)

Objašnjavajući ovaj predmet Huzur je rekao da Allah opskrbljuje za bogobožne i otvara puteve za njih o kojima oni nemaju pojma. Ispravna, bogobožna osoba se oslanja samo na Allaha za bilo koju vrstu opskrbe i kad je njegovo povjerenje tako savršeno, Allah također

pokazuje Svoje odlike da je Dovoljan osobi. Za vjernika opskrba nije ograničena na stvari materijalnog održavanja, nego zapravo uključuje duhovnu opskrbu kao i bogatstvo znanja i sve ljudske sposobnosti. Bogobožna osoba koja ima potpuno povjerenje u Allaha ne treba samo ovosvjetske stvari nego žudi za opskrbama svih vrsta.

Obećani Mesija a.s. je najizvrsnije objasnio široko uključeno pojmovno značenje riječi *rizq* (opskrba). U diskutovanju o duhovnoj opskrbi on navodi blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. i kaže da je jedan od blagoslova bogobožnosti taj da Allah olakšava teškoće bogobožne osobe i poklanja joj opskrbu. U terminima opskrbe duhovnog značaja, Allah je Časnom Poslaniku s.a.v.s., uprkos toga što je bio nepismen, poklonio duhovnu opskrbu tako visokog reda da je mogao da se bori sa znanstvenicima, filozofima itd, i bude kritičan prema njima.

Duhovna hrana u formi Časnog Kur'ana koji je bio dat Časnom Poslaniku s.a.v.s. bila je neusporediva. Ova hrana, riznica duhovnosti i znanja, nije samo omogućila da se ušutkaju prigovori u toku života Poslanika s.a.v.s. nego će ona nastaviti da otkriva tajne svemira do kraja vremena. Naravno pod uvjetom da ljudi imaju pronicljivost da razmišljaju. Allah je otkrio takve stvari Časnom Poslaniku s.a.v.s. o kojima ljudi tog vremena, uključujući i ashabe nisu imali nikakve predodžbe. Na primjer, niko nije imao nikakve ideje o konceptu atoma u to vrijeme, međutim, u svom navodu Kur'an kaže:

“A šta će tebi objasniti šta je 'Al-Hutamah?” (104:6)

Ovdje se (ajet) obraća ashabima i obavještava ih da će to prvo napasti srce. Huzur je rekao da u muzeju u Nagasakiju ima izložbu koja pokazuje vrijeme poslije atomskog napada. Ljudi su se ukočili u položaju u kojem su bili, jer su njihova srca stala. Njihova koža itd., se raspala i pala kasnije. Huzur je rekao da je ovo samo jedan primjer, da se može naći još mnogo primjera gdje su naučna otkrića proglasila pravomoćnim i potvrdila superiornost Časnog Kur'ana.

Huzur je rekao da su ashabi Časnog Poslanika s.a.v.s. koji su stekli zapanjuću duhovnu dobrotvornost i prema svojim pojedinačnim sposobnostima shvatili riznice duhovnog znanja uvijek vodili brigu o duhovnim stvarima. Neki od njih su pitanja ovosvjetske opskrbe potpuno povjerali Allahu i umjesto toga išli za postizanjem duhovne hrane. Među

njima jedan primjer je hazreti Abu Hurejre koji je uvijek bio na vratima Časnog Poslanika s.a.v.s. i nije imao nikakve druge brige. Međutim, duhovna opskrba koju je sakupio daje nam svoju dobrotvornost do dan danas i nastaviti će da daje zauvijek. Nema sumnje, većina ashaba je bila zauzeta trgovinom, ali je njihova prvenstvena briga bila da prošire i uvećaju stepene bogobožnosti, oni su uvijek bili spremni na svaku naredbu Časnog Poslanika s.a.v.s. i da budu od onih koji su se okoristili od duhovne hrane. Njihovi mali napori donosili su ogromne plodove i pridonosili neprocjenjiv dobitak. Jedanput je ashab tražio od Časnog Poslanika s.a.v.s. da čini dovu za njega. Njegova trgovina je bila tako blagoslovljena poslije ovoga, da sve što je dotakao preokrenulo se u zlato. Mnogi ashabi koji su bili trgovci nisu imali materijalističkih težnji. A opet su poslije smrti ostavili zlato vrijedno miliona i drugi imetak. Ovo su bili ljudi koji su iskusili duhovnu kao i materijalnu hranu.

Obećani Mesija a.s. je rekao da onog ko se boji Allaha i također je *muttaqi* (bogobožazan) u Allahovim očima Allah izvede iz svih nevolja i On je taj koji za njega obezbjeđuje iz krajnje neočekivanih sredstava. Onaj ko postane Allahov, On ga izvede iz svake nemilosti (i sramote). Allah nikada ne pušta da bogobožna osoba propadne i ne krši Svoje obećanje. Poznato je da je hazreti Daud a.s. rekao da kroz svoj život, od djetinjstva do starih godina, nikada nije vidio bilo koju bogobožnu osobu da prosi. Obećani Mesija a.s. je rekao da je istina da Allah spašava bogobožnu osobu od prošnje. Rekao je da je njegovo vjerovanje da Allah blagoslovljava sedam generacija istinski bogobožne osobe. Huzur je rekao da je osnovni uvjet za ovo da čovjek postane Allahov i posvoji bogobožnost i ovo je to što treba biti nastojanje svakog vjernika. Drugo što je osnovno je da svoje povjerenje stavimo u Allaha.

Huzur je rekao da treba biti jasno da ako potomci bogobožne osobe čine prijestupe onda dolazi na djelovanje drugi Allahov zakon. Potomci istinski bogobožne osobe također koračaju putem bogobožnosti, stvorene iz dobrog odgoja i dova. Međutim, naprijed spomenute riječi Obećanog Mesije a.s. nisu protiv Allahovih zakona. Neki pitaju: zašto je sin Nuha bio potopljen. Činjenica je da Nuhov sin nije čak ni probao da uzme udjela u bogobožnosti. Ako potomci bogobožne osobe imaju ikakvu slabost osim *širka* (pripisivanja partnera s Allahom) ili ako zbog svog neznanja nanesu bilo kakav gubitak u poslu itd., Allah ne čini njihovu situaciju takvom da oni moraju gladovati. Allah se prilično ubrzo lati njihve situacije i ako su potomci i sami također bogobožni oni iskuse Allahove blagoslove.

Huzur je rekao da neki ljudi kažu da su redoviti u namazu i također nastoje da povećaju pobožnost, pa ipak njihova situacija ide od loše na gore. Huzur je rekao da želi da podsjeti na naprijed spomenutu tvrdnju Obećanog Mesije a.s.: 'onaj ko je također *muteqi* (bogobožazan) u Božijih očima'. Huzur je dodao da ovo za sobom povlači i zahtijeva mnogo nastojanja. Zbog toga, ljudi koji gaje takve misli treba da obilato čine *istighfar* (traže oprost od Boga). Allahovo obećanje nije lažno. Ako tu postoji ikakav manjak, on je na nama. Bogobožnost znači provođenje pobožnosti na najmanjem mogućem nivou. Ako je naša situacija takva da se uprkos naporima stvari pogoršavaju, onda treba da razmislimo o sebi i da napravimo samo-kontrolu. Korištenje neistine na čak beznačajnom nivou u poslu ili na radu je daleko od bogobožnosti i protiv je oslanjanja na Allaha. Tako, da postignemo Njegovu dobrotvornost treba da svoje postupke ispitujemo do u najmanje detalje, da tamo ne bi bilo nikakvog kaljanja (i zaraze) neistine u njima ili bilo kakve loše namjere, i da li je ono što smo uradili bilo bazirano na *qavl e sadid* (ispravnoj riječi). Huzur je rekao da *qavl e sadid* ne znači samo iskrenost; zapravo, to označava onu iskrenost koja je očita i jasna. Uz to, treba da ispunimo dužnosti obožavanja Allaha.

U sadašnje doba ogromna većina ljudi gomila imetak prevarom i prividno izgledaju udobno. Međutim, u Allahovim očima, njihov imetak je za njih kao vatra. Kao prvo oni već na ovom svijetu budu spaljeni u ovoj vatri, u formi bolesti, sudskih procesa itd. I onda je tu Vatra ahireta o kojoj nas Allah upozorava. Ova vrsta imetka nije nešto na čemu vjernici trebaju zavidjeti. Kad Allah spominje opskrbu za vjernike On spominje blagoslovljenu opskrbu. Stvarni cilj vjernika je duhovna opskrba koja ima prednost nad svim drugim i ovo je ono što vodi unutarnjem miru na ovom svijetu kao i na ahiretu.

Standardi ovosvjetskih ljudi i vjernika su vrlo različiti. Oni koji žude za Allahovim zadovoljstvom ne ganjaju ovosvjetske stvari. Allah kaže:

'Nevjericima se život ovog svijeta prikazao lijepim; i oni se rugaju onima koji vjeruju. Ali će oni koji se boje (Allaha) biti iznad njih na Sudnjem danu; a Allah daje opskrbu kome On hoće, bez računa.'

(2:213)

Huzur je rekao da ovaj ajet posebno ukazuje na nevjernike koji smatraju da je imetak ovog svijeta sve, on takođe naznačava sve one ljude materijaliste koji smatraju druge niskim zbog svog imetka. Oni

trebaju zapamtiti da je Sudnji dan određen, kad će biti učinjeno vrlo jasnim ko je istinski uspješan. Ajet također skreće pažnju na činjenicu da jednostavno prihvatanje istine nije dovoljno i da je prihvatanje bogobožnosti, straha od Allaha, ono što se traži od vjernika.

Huzur je rekao da općenit pogled na svijet islama danas pokazuje da uprkos Allahovog obećanja da daje vjernicima nadmoć u borbi, stanje poslova muslimana je strašno. Ovo pokazuje da tu nedostaje bogobožnost, inače je Allahovo obećanje je obećanje o otvaranju puteva izvan čovjekovih očekivanja i On također kaže da daje bez mjere ako tako želi. U životu i vremenima ranih muslimana očito se može vidjeti ovo 'davanje bez mjere'. Sve dotle dok je bila posvojena bogobožnost, islamska uprava je imala moć. Danas, iako u materijalnom smislu neke muslimanske zemlje imaju bogatstvo od nafte, međutim, oni ipak nose jaram ekonomske podjarmljenosti Zapadu. Danas musliman nije od koristi muslimanu kao što treba biti. U primjerima gdje jedna muslimanska država želi pomoći drugoj muslimanskoj državi, oni prvo gledaju na zapadne vlade. Nekadašnja slava muslimanskog svijeta koja je bila zasnovana na tome što su bili čvrsti u vjeri danas se preokrenula u to da traže Zapad kao svog opskrbljivača. Jasno, ovo pokazuje nedostatak bogobožnosti. Oni koji su bili imenovani vođama za svijet podjarmljeni su, i ovo je sigurno suprotno konačnom Allahovom sudu, jer Allah kaže:

"...A Allah je nadmoćan u svojoj odluci, ali većina ljudi ne zna."
(12:22)

Zaista je konačni sud Njegov i pobjeda Njegovih poslanika i sudbina svijeta je sa vjerom islam. Pa kako se to može dogoditi? Odgovor na ovo je da će to biti na način kako su ashabi Časnog Poslanika s.a.v.s. postigli njegovu dobrotvornost i onda su idući putevima bogobožnosti dobili pokornost svijeta, dali prednost vjeri nad ovosvjetskim stvarima i dali ogromne žrtve života, imetka i vremena za put islama. Kad je proganjanje postalo preveliko, oni su se iselili i konačno postigli veliku pobjedu.

Časni Kur'an kaže:

"Ti reci: O robovi moji, koji vjerujete, bojte se Gospodara svoga. Za one koji čine dobro bit će dobro na ovom svijetu. A Allahova zemlja je široka. A strpljivim će biti data potpuna nagrada bez računa."
(39:11)

Huzur je objasnio da je proganjanje u Meki bilo strašno i zato je uslijedilo iseljavanje u Medinu. Kao što naprijed spomenuti ajet kaže, Allah čini zemlju prostranom za one koji posvoje bogobožnost i čine dobra djela i u zamjenu za svako proganjanje On ih nagrađuje, baš kao što je u danima ranog islama Allah podario ogromnu teritoriju onima koji su bili ustrajni. To je bilo zbog njihove bogobožnosti i njihovog pridržavanja Allahovim naredbama. Danas, nažalost, uprkos toga što imaju svoje vlade muslimani su na jedan način podjarmljeni. Međutim, baš kao što su ljudi ranog islama uživali plodove bogobožnosti i ustrajnosti, Allahova je volja da poslije dugog perioda mraka, muslimani ponovo uživaju ove plodove i pobjeda islama će se dogoditi kroz istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. Sljedbenici Obećanog Mesije a.s. će se također suočiti sa situacijom sličnoj onoj ranih muslimana i zemlja će za njih biti ograničena. Međutim, Allah će otvoriti puteve za njih. Iz ovog je razloga Časni Poslanik s.a.v.s savjetovao i oporučio da ne budemo među progogoniteljima Mesije nego da mu idemo i uručimo mu Poslanikove selame.

Huzur je rekao da je danas svaki Ahmadi musliman svjedok činjenici da je u Pakistanu zemlja bila ograničena za našu Zajednicu. Međutim, danas je Ahmadijat utemeljen u 195 zemalja svijeta. Pojedinačni gubici ne sprečavaju napredak zajednica. Baš kao i u vrijeme ranog islama šehidi otvaraju nove avenije, tako su u sadašnje doba žrtve Ahmadi muslimana izvor napretka Ahmadijata. Danas naša poruka stiže do svih krajeva svijeta preko MTA. Kad se prizivaju blagoslovi i selame (salavati) na Časnog Poslanika s.a.v.s. na MTA, to ispunjava zrak čak na mjestima gdje nema nikoga da to uči. Ni jedan drugi TV kanal u svijetu ne može garantirati da će ga gledati 195 zemalja svijeta. MTA gledaju Ahmadi muslimani kao i ljudi izvan naše Zajednice, od kojih neki to gledaju da podignu prigovore a neki da steknu znanje. Ovo je zaista znak božanske zajednice kako je Allah rekao da, kad zemlja bude ograničena za njih, On im poklanja širenje negdje drugo i kroz različita sredstva. Ovo je bilo u sudbini zajednice Obećanog Mesije a.s. zato što je, prema predskazanjima Časnog Poslanika s.a.v.s. pobjeda islama povezana sa Obećanim Mesijom.

Da nas Allah osposobi da shvatimo ovu najznačajniju odgovornost na pojedinačnom nivou, i da idemo putem bogobožnosti, i težimo za postizanjem cilja dolaska Obećanog Mesije a.s. i da iskusimo Allahovu nagradu bez mjere.

